

Arrest

nr. 109 249 van 6 september 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HAUTEKIET
Tervurenlaan 268/A
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. HAUTEKIET en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 25 april 1982. U woonde uw hele leven te Bamenda in uw ouderlijk huis. Nadat u de lagere school beëindigde, ging u school lopen in de meisjesschool ‘St Joseph Girls Vocational College’ te Bafut. Daar leerde u een oudere studente kennen – een zekere Grace (N.) – die uw borsten aanraakte wanneer jullie zich gingen baden, en u eveneens betastte wanneer u ziek was. U zei haar dat u dat niet wou en ze zei u dat het normaal was. U voelde zich niet aangetrokken tot Grace (N.) en u besepte niet dat wat zij deed, als lesbisch geïnterpreteerd kon worden. Nadat Grace afgestudeerd was, verliet ze de school en zag u haar niet meer. Na het behalen van uw ‘ordinary level’, ging u school lopen te Bamenda in het

'Progressive Comprehensive College', waar zowel jongens als meisjes school lopen. U had er een normaal leven en u had er geen relatie. Na het behalen van uw 'advanced level', ging u boekhouding studeren te Buea, in de school 'Acca'. U begon er een relatie met een zekere Arthur (C.). U voelde zich goed bij deze man, maar u voelde zich slecht wanneer jullie seks hadden met elkaar, en u merkte dat er iets scheelde. U keerde later terug naar Bamenda, waar u school liep in het 'National Polytechnic Bambui', en waar u in 2010 een 'nationaal diploma in marketing' behaalde. U had nog steeds een relatie met Arthur (C.), die u vaak kwam opzoeken te Bamenda in het weekend. In het jaar 2011 beëindigde hij jullie relatie. In september 2011 begon u les te geven in 'Saint-Frederick', een private secundaire school te Bamenda, waar u op dinsdag en donderdag overdag Engels onderwees aan kinderen en op dinsdag- en donderdagavond Engels onderwees aan volwassenen. In 2012 leerde u Annipaula (T.) [die u ook, korter, 'Anni' noemt] kennen, als leerlinge in uw avondlessen. Jullie werden vriendinnen en begonnen af te spreken in het weekend. Op 8 maart 2012 was het zowel vrouwendag als Anni haar verjaardag, hetgeen Anni samen met enkele vriendinnen vierde in 'Eva Shopping – bar'. Ze nodigde u uit om ook te komen naar deze bar, en er samen met haar en haar vrienden wat te eten en te drinken, een uitnodiging waarop u inging. Wanneer u naar het toilet ging in deze bar, volgde Anni u, en begon ze u te kussen nadat u de toiletten binnenging. U duwde Anni van zich af en zei haar te stoppen. U verliet daarop de bar, en u besloot Anni te mijden. U besepte nadien dat u haar miste, en u realiseerde zich dat u liefdesgevoelens had voor Anni en dat u lesbisch bent. Nadat u haar twee weken meed, ging u samen met Anni naar een restaurant, waar jullie besloten om een relatie te beginnen met elkaar. Jullie hielden deze relatie geheim voor anderen, en u voelde zich er goed bij. Op 10 januari 2013 stierf uw nonkel langs moederszijde, waarna uw moeder naar zijn begrafenis ging in het dorp en u zei dat ze zou terug zijn op 17 januari 2013. U nodigde Anni op 15 januari 2013 bij u thuis uit, daar uw moeder niet thuis was. Jullie zaten in uw kamer naakt met elkaar te praten, wanneer uw moeder plots binnenkwam, jullie zag, en begon te schreeuwen. Anni slaagde erin te ontsnappen zonder te worden herkend, en er kwamen burens naar uw huis die vroegen wat er gaande was, gezien het geroep van uw moeder. Men wou u naar de verantwoordelijke van de wijk brengen, die moest beslissen wat er met u zou gebeuren. Wanneer u daarheen werd gebracht, slaagde u erin te ontsnappen en weg te lopen, naar Anni te bellen en een taxi te nemen naar het huis van Anni, te Nkwen. Daar aangekomen legde Anni uit dat u niet bij haar kon blijven, en bracht ze u onder in een leegstaand huis van een vriend van haar. Anni hield u daarna op de hoogte van wat er aan de hand was in het dorp, en deelde u onder meer mee dat u ook door de politie werd gezocht. Anni zei u dat ze u kon helpen om Kameroen te verlaten, en bracht u, nadat ze u naar Douala bracht, in contact met de smokkelaar die u hielp om Kameroen te verlaten. U nam samen met hem op 26 januari 2013 te Douala het vliegtuig naar Turkije, alwaar u verder reisde per auto naar Brussel. Hoewel afgesproken was dat u naar het Verenigd Koninkrijk zou worden gebracht, strandde u op 28 januari 2013 te Brussel, en zag u de man die u er bracht niet meer terug nadat deze even wegging. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u geenszins de door u voorgehouden lesbische geaardheid aannemelijk heeft gemaakt.

Gevraagd wanneer u voor het eerst opmerkte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u dat dat was wanneer u Anni ontmoette (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat u zich steeds op uw gemak voelde bij haar, en u haar miste wanneer ze er niet was. Gevraagd wanneer u zich realiseerde dat u liever seks had met vrouwen dan met mannen, antwoordde u na de verjaardag van Anni (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u zich voorheen ooit al had gerealiseerd dat u zich lichamelijk aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u ontkennend. U voegde eraan toe dat u wel graag met vriendinnen rondhing, maar dat dat normaal is. Gevraagd hoe u dan plots opmerkte dat u zich fysiek aangetrokken voelde tot Anni, en het meer was dan gewone vriendschap, antwoordde u dat u haar zei weg te gaan nadat ze u kuste, en dat u daarna ontdekte dat u van haar hield. Gevraagd hoe u zich voelde de nacht dat ze u had gekust, en hoe u dit ervaren had, antwoordde u, **nogal beknopt en weinig verhelderend**, dat u verrast was, maar het goed voelde. Gevraagd of u zich dan realiseerde dat u lesbisch was, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe **dat u toen voelde dat u meer geïnteresseerd was in vrouwen dan in mannen**. Gevraagd hoe u het ervoer toen u besepte lesbisch te zijn, en gesteld dat zo'n ontdekking toch wel een grote impact op uw leven zou hebben, antwoordde u, **wederom bijzonder beknopt en weinig verhelderend**, dat u het ontdekte, een relatie had met Anni en jullie besloten dat jullie deze relatie privé moesten houden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u al wist dat u lesbisch was, voordat u deze relatie met Anni begon, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe

dat u wel besepte dat u graag bij meisjes was. Gevraagd of u wist dat dat betekende dat u lesbisch was, antwoordde u **dat u gevoelens had voor Anni wanneer u haar ontmoette, en de rest gewone vrienden waren**. Gevraagd wanneer u dan besepte dat Anni niet zoals andere vriendinnen was, en u andere gevoelens voor haar had, antwoordde u dat dat was wanneer ze u kuste. **Gevraagd of, voordat Anni u kuste, u toen al gevoelens had voor Anni, gevoelens die u niet had voor andere vrouwen, antwoordde u ontkennend**. Gevraagd hoe u dan ontdekte lesbisch te zijn, gesteld dat zo iets toch niet in enkele minuten gebeurt, en gevraagd hoe u uw gevoelens ontdekte, hoe u daarmee omging, en hoe u het opvatte, antwoordde u, **nogmaals uiterst beknopt**, dat u besepte dat u haar miste wanneer u haar meed, en u besloot verder te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of dat geen moeilijke beslissing was, gezien uw leven zou veranderen, antwoordde u, **de vraag ontwijkend**, dat **u op dat moment er niet aan dacht wat in de toekomst zou gebeuren en u ervoor wou gaan**. U verklaarde dat u eerst niet wou aanvaarden dat het normaal is voor een meisje om een relatie te hebben met een ander meisje, en u dacht dat het zou ophouden door haar te vermijden. U voegde eraan toe dat hoe meer u haar meed, hoe meer u besepte dat u haar miste. **Gevraagd hoe lang u erover deed om te aanvaarden dat u lesbisch bent, antwoordde u dat u, twee weken nadat Anni u kuste, u besliste een relatie met Anni te beginnen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u van het mijden van Anni, kwam tot het beginnen van een relatie met haar, antwoordde u, **weinig verhelderend**, dat hoe meer u haar meed, hoe meer u haar miste (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wat u ertoe bracht een relatie te beginnen met Anni, antwoorde, **opnieuw beknopt en weinig verhelderend**, dat u ontdekte dat u van haar hield en dat u haar wou. Opnieuw gevraagd of u dan ooit voordat u Anni ontmoette, opmerkte dat u seksuele gevoelens had voor vrouwen, antwoordde u dat nooit eerder opgemerkt te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) – hetgeen ietwat vreemd bevonden wordt, gezien u reeds op jongere leeftijd seksueel getint contact had met een medestudente van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, 10 en 11), en dus wel al reeds lesbische seksuele ervaringen had. Geconfronteerd met de vaststelling dat u pas op dertigjarige leeftijd ontdekte lesbisch te zijn, en u al twee weken later besliste een lesbische relatie te beginnen, en gevraagd of u het zelf niet vreemd vindt dat u pas laat uw gevoelens voor vrouwen opmerkte, maar u slechts twee weken de tijd nodig had om te beseffen dat u lesbisch bent, dit te aanvaarden en een lesbische relatie te beginnen, antwoordde u, vaagweg, dat 'je er voor gaat wanneer je gevoelens hebt' (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). **Het dient reeds te worden vastgesteld dat uit bovenstaande verklaringen een duidelijk gebrek aan doorleefde ervaringen blijkt. Immers, de vele vragen die u werden gesteld betreffende de ontdekking van uw lesbische geaardheid, en de manier waarop u deze ontdekking opnam, beantwoordde u steeds uiterst summier, en u beperkt zich veelal tot het herhalen van deze beperkte antwoorden. Dit gebrek aan doorleefde ervaringen, blijkt verder nog manifester uit onderstaande verklaringen.**

Gevraagd hoe u uw gevoelens – namelijk dat u de kus die Anni u gaf als iets 'goeds' aanvoelde, opnam – antwoordde u dat het moeilijk was, u uzelf haatte, u zich nooit ingebeeld had dat u zo was, u verrast was en het niet goed was voor u (zie gehoorverslag CGVS, 12) – een antwoord waarbij het geenszins onredelijk is te verwachten dat u verder blijf zou kunnen geven van de gevoelens die u ervaren heeft, van de twijfels waarmee u kampte, van de dingen waaraan u dacht, en van de elementen die u er uiteindelijk toe brachten uw gevoelens van zelfhaat en verrassing te overwinnen, uw geaardheid te aanvaarden en een lesbische relatie te beginnen. Gevraagd wat u dan dacht, of u dan wel een relatie wou beginnen, dan wel uw gevoelens verbergen, antwoordde u, **allesbehalve uitgebreid**, dat u dacht aan een relatie die privé zou zijn. Gevraagd wat er door u heen ging toen u besepte lesbisch te zijn, antwoordde u, **opnieuw uiterst beknopt**, dat, wanneer u Anni ontmoette, u begon na te denken over wat Grace – uw medestudente uit 'St Joseph Girls Vocational College' (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) – deed. Opnieuw gevraagd hoe u uw besef lesbisch te zijn opnam, en geconfronteerd met de vaststelling dat u in een land woonde waar lesbische relaties niet aanvaard worden, antwoordde u, **opnieuw beknopt, vaag en zichzelf herhalend**, dat dat een probleem was, en u daarom wou dat de relatie privé was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U voegde eraan toe dat u niet had gedacht dat uw moeder jullie zouden betrappen. Gevraagd of u twijfelde aan uw gevoelens voor Anni nadat zij u kuste, dan wel of u meteen wist dat u lesbisch was, antwoordde u vaagweg dat u besepte dat u haar miste wanneer u haar meed. Gevraagd of u dan ook besepte dat u liefdesgevoelens had voor Anni, antwoordde u bevestigend. **Gevraagd of u toen ook besepte dat het feit dat u lesbisch was, voor problemen kan zorgen in een land als Kameroen, gezien het er niet wordt aanvaard en het taboe is, antwoordde u dat te hebben beseft, en u daarom wou dat uw relatie privé zou zijn**. Gevraagd hoe u dan de toekomst zag in Kameroen, als een lesbisch koppel, antwoordde u weinig verhelderend dat jullie gewoon bij elkaar zouden blijven, niets meer, en dat lesbische vrouwen niet trouwen in Kameroen. Gevraagd of u er niet aan dacht dat mensen op een dag wel eens vragen zouden stellen, waarom u geen vriend heeft en geen kinderen, antwoordde u **dat u nergens aan dacht op dat moment en u gewoon wou doen wat u wou**. Gevraagd of het moeilijk was

voor u om te aanvaarden dat u lesbisch bent, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u daarover wat weet te vertellen, antwoordde u dat het moeilijk was voor u en u nooit iemand gezien had die lesbisch was. U voegde eraan toe dat u een katholiek christene bent, zij er steeds tegen preken, het dus moeilijk was en niemand u zou aanvaarden. **Gevraagd hoe u omging met deze gevoelens en of u wat meer kunt uitleggen in welke zin het moeilijk was voor u, en gesteld dat het besef lesbisch te zijn in Kameroen, een niet voor de hand liggend besef is, gezien uw leven zou veranderen en u geheimen zou moeten houden, antwoordde u dat u er op dat moment niet aan dacht hoe de toekomst eruit zou zien, u in een relatie zat en u daar blij mee was. Opnieuw gevraagd hoe u het ervoer wanneer u besepte lesbisch te zijn, antwoordde u enkel dat u en Anni besloten de relatie geheim te houden. Gevraagd of u later, nadat u reeds de relatie met Anni was begonnen, wel over de toekomst nadacht, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).** Gevraagd hoe u omging met de verwachtingen die men, in de Kameroense maatschappij, meestal bij vrouwen heeft, namelijk dat vrouwen trouwen en kinderen krijgen, antwoordde u dat niet elke vrouw in Kameroen is getrouwd en dat normaal is. Gevraagd of uw moeder verwachtte dat u op een dag zou trouwen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoe u dat dan zag, gezien u een relatie had met een vrouw, antwoordde u dat ze wel verwachtte dat u zou trouwen, maar dat u zou zeggen dat u geen man heeft, en uw moeder u toch niet kan dwingen te trouwen. Gesteld dat mensen er wel vragen over zouden kunnen stellen aan u, antwoordde u dat mensen niet veel zouden vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). **Nogmaals pogend een teken van doorleefde ervaringen in uw verklaringen terug te vinden, gevraagd hoe u zich voelde bij het besef lesbisch te zijn, geconfronteerd met de vaststelling dat mensen rondom u het veroordelen en slecht vinden, en gevraagd of u het daar moeilijk mee had, antwoordde u, zonder meer en vaagweg, dat het niet makkelijk was en u niet blij was, maar u geen keuze had, het uw gevoel was, u uzelf moet kunnen bevredigen en u niet steeds anderen blij kunt maken.** Gevraagd hoe u omging met de spanning tussen uw christelijk geloof en uw lesbisch-zijn, gezien uw verklaringen een **praktiserend christene** te zijn, antwoordde u, **weeral uiterst beknopt, weinig verhelderend en algemeen, dat het niet makkelijk is en je je hart volgt** (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Opgemerkt dat de god waarin u gelooft lesbische relaties veroordeelt, u ervoor koos een lesbische relatie te beginnen, en gevraagd hoe u die breuk tussen uw leven en uw geloof zag, antwoordde u dat u blijft bidden, u ontdekte wie u bent en de kerk zegt dat het iets slechts is, maar u tot god en niet tot de kerk bidt. Gevraagd wat er in de Bijbel te lezen valt met betrekking tot homoseksuelen en lesbische vrouwen, antwoordde u evenwel niet te weten of u dat al las. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring, namelijk dat ze in de kerk preken tegen homoseksuelen en lesbische vrouwen, en gevraagd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u, net zoals doorheen het geheel van uw verklaringen, **uiterst beknopt en vaag, dat 'u zich slecht voelde'.** Gevraagd of Anni reeds seks gehad had met andere vrouwen, antwoordde u dat niet te weten en verklaarde u dat ze u enkel zei dat ze eens een relatie had met een jongen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U voegde eraan toe dat u haar niet vroeg naar relaties met andere vrouwen. Gevraagd of u dat poogde te weten, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom niet, antwoordde u dat u dat niet nodig achtte, en u haar niet wou dwingen daarover iets te zeggen. Gesteld dat, indien ze reeds andere lesbische relaties gehad zou hebben, die vrouwen wel zouden weten wat er gaande was tussen u en Anni indien ze jullie zouden zien, antwoordde u, de vraag volledig ontwijkend, dat u niet gekwetst wou worden en u enkel aan het huidige moment dacht – **hetgeen vreemd bevonden wordt gezien de nadruk – zo bleek reeds uit bovenstaande verklaringen - die u steeds legde op het feit dat u wou dat uw relatie "privé" en geheim moest zijn.** Gevraagd of ze u vertelde hoe ze bij zichzelf ontdekte dat zij lesbisch was, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u zo'n dingen dan niet vroeg, antwoordde u dat u dat misschien wel moest vragen, maar u haar tijd wou geven. Geconfronteerd met de vaststelling dat u net van uzelf ontdekt had lesbisch te zijn, en gevraagd of u dan niet naar haar ervaringen vroeg, antwoordde u, vaagweg, dat u het haar wel ging vragen, maar u daar niet in slaagde gezien u nog niet open genoeg was om haar zovele vragen te stellen.

Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, lesbische geaardheid. Immers, de manier waarop u consequent de u gestelde vragen, wat betreft de beleving en ontdekking van uw lesbische geaardheid, ontwijkt, dan wel beantwoordt met vage, algemene, herhalende en beknopte verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en de manier waarop u de u gestelde vragen over de verwachtingen die men in de Kameroense maatschappij van u zou hebben, ontwijkt, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Immers, van iemand die op dertigjarige leeftijd ontdekt lesbisch te zijn – dit in het

kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsen – zeker wanneer deze, vaagweg en in het algemeen, verklaart dat het een moeilijke ervaring was, en zichzelf ervoor haatte. Omtrent de ontdekking van uw eigen lesbische geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen (hetgeen in casu helemaal niet het geval is) – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee lesbische vrouwen, levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan vragen in deze richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en volkomen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. De vaststelling dat u slechts twee weken de tijd nodig gehad zou hebben - nadat u op uw dertigjarige leeftijd plots besepte lesbisch te zijn – om uw lesbische geaardheid te aanvaarden, en een lesbische relatie te beginnen, is voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht uwentwege in de complexe realiteit waarin lesbische vrouwen in Kameroen zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen lesbische geaardheid. Dat u daarenboven, na deze twee weken, nooit aan Anni vroeg hoe zij haar lesbische geaardheid ontdekte – hoewel u zelf net uw lesbische geaardheid beseft had en u, net zoals Anni, voorheen een relatie met een man had – en u haar nooit vroeg of ze voorheen reeds lesbische relaties had gehad, sterkt enkel het hierboven vastgestelde niet doorleefde karakter van uw verklaringen lesbisch te zijn. Immers, van iemand die net ontdekte lesbisch te zijn, dit moeilijk vond, en net een relatie begon met een andere vrouw, die voorheen eveneens een relatie met een man gehad had, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze vragen zou stellen omtrent, en zou peilen naar, de manier waarop haar partner besepte lesbisch te zijn, en of zij al dan niet reeds lesbische relaties gehad heeft. Dat u voorts aangaf nooit aan de toekomst te hebben gedacht, nooit nadacht over de toekomst van uw lesbische relatie met Anni, en u geenszins blijk geeft van reflectie wat betreft de spanning tussen uw geaardheid en uw religieuze opvattingen, bevestigt enkel het hierboven vastgestelde manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Van een persoon die net beseft lesbisch te zijn in een homofobe maatschappij als de Kameroense, is het geenszins geloofwaardig dat deze helemaal niet aan de toekomst zou denken, zich niet zou bekommeren om de mogelijke problemen in het latere leven, en enkel in het heden zou leven.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde lesbische geaardheid. Afgezien van het feit dat de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen lesbisch te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en volledig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden lesbische relatie met Annipaula (T.), kunnen nog meerdere van uw verklaringen opgemerkt die de ongeloofwaardigheid van deze, door u geopperde, lesbische relatie enkel bevestigen.

Gevraagd of u kunt vertellen hoe u Anni leerde kennen en bevriend werd met haar, antwoordde u **dat u haar leerde kennen als studente in uw avondklassen in de school waar u Engels onderwees** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U voegde eraan toe **dat ze u steeds na de les vroeg om dingen uit te leggen, waarbij ze problemen ondervond om het te begrijpen, u het steeds uitlegde en jullie vriendinnen werden, jullie elkaar begonnen op te bellen in het weekend en jullie samen uitgingen.** Gevraagd of u voorbeelden kunt geven van zaken die Anni niet begreep, antwoordde u **eerst dat ze Franstalige was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Opnieuw gevraagd of u een concreet voorbeeld kunt geven van iets wat ze niet begreep, zweeg u. Nadat u gevraagd werd of u de u gestelde vraag begreep, en nadat uw advocate u de vraag nogmaals uitlegde, **antwoordde u niets concreet te kunnen noemen.** U verklaarde voorts dat, nadat u Anni twee weken had gemeden, u met haar ging eten in een restaurant, ze u zei dat ze verliefd was op u, en u haar zei dat jullie een relatie konden beginnen als jullie het privé zouden houden. Gevraagd of u wat meer kunt vertellen over die avond, gezien uw relatie er begon, antwoordde u, weinig uitgebreid, dat jullie aten en dronken, u haar uitlegde dat u haar meed maar dat niet goed voelde, en u besloten had dat u ook in haar geïnteresseerd was. **Opnieuw dient het beknopte karakter van uw verklaringen te worden opgemerkt.** Gevraagd waarom ze niet samen met u Kameroen ontvluchtte, antwoordde u **dat ze niet werd herkend, ze niet wisten met wie u was, en zij dus vrij was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of het dan geen probleem voor haar vormt dat zij een lesbische vrouw is in een land als Kameroen, antwoordde u het niet te weten – **hetgeen een uiterst vreemd antwoord bevonden wordt gezien het uw partner betreft, en gezien de, ook door u vermelde, uiterst negatieve houding tegenover lesbische vrouwen in Kameroen.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde lesbische geaardheid –en relatie.

Gegeven de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaring lesbisch te zijn en een lesbische relatie te hebben gehad in Kameroen, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van uw identiteit, noch ter ondersteuning van het door u opgeworpen asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van “artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van Vluchtelingen, casu quo uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht”.

Verweerder voert steeds aan dat verzoekster “nogal beknopt en weinig verhelderend”, “wederom beknopt”, “nogmaals uiterst beknopt” et cetera zou hebben geantwoord op de gestelde vragen. Uit dergelijke vage uitdrukkingen kan verzoekster onmogelijk afleiden waarom precies haar asielaanvraag werd afgewezen. Verweerder kan onmogelijk zijn beslissing motiveren op basis van het feit dat de antwoorden van verzoekster onduidelijk of niet uitgebreid genoeg zouden zijn, aangezien deze nooit heeft aangegeven dat de vraag anders bedoeld was of dat verzoeksters antwoord voor hem niet duidelijk was. Bijgevolg is verzoekster momenteel in het ongewisse over waarom haar verhaal niet geloofd wordt en op welk vlak zij niet alle mogelijke informatie heeft gegeven.

Verweerders stelling dat verzoekster consequent de gestelde vragen ontwijkt, is volgens verzoekster niet correct. Verzoekster heeft wel degelijk zeer helder en volledig geantwoord op de tijdens het gehoor gestelde zeer persoonlijke vragen. Verzoekster verwijst naar een aantal van haar verklaringen, zoals die genoteerd werden in het verslag van haar tijdens het gehoor aanwezige raadsman, en besluit dat haar geloofwaardigheid onterecht in vraag werd gesteld.

Vervolgens stelt verzoekster dat het criterium van de “doorleefdheid” van de ervaringen geen wettelijke voorwaarde is, maar een door het CGVS gecreëerd criterium om te trachten de ongeloofwaardige asielverzoeken die verband houden met homoseksualiteit eruit te filteren. Het is volgens verzoekster echter geen passend “criterium” voor situaties waarin de asielzoeker reeds in een vroeg stadium van de ontdekking van zijn/haar geaardheid het land moet ontvluchten omdat hij/zij al vervolgd wordt. Verzoekster verwijst ook naar rechtspraak van de Raad, waaruit zij afleidt dat een subjectieve appreciatie niet toelaatbaar wordt geacht. Tevens voert verzoekster aan dat sommige vragen betreffende haar seksualiteit indringend en persoonlijk zijn, zeker gelet op haar afkomst uit een samenleving waar homoseksualiteit een taboe en zelfs een ernstig misdrijf is, zodat het aannemelijk en zelfs logisch is dat zij aanvankelijk relatief kort antwoordde op sommige vragen. Verzoekster wijst vervolgens nog op de recente twijfel die momenteel ontstaat doorheen Europa omtrent de gebruikte ondervragingsmethode als geschikte techniek voor het peilen naar de homoseksualiteit van asielzoekers en verwijst naar een rapport hieromtrent.

Voorts stelt verzoekster dat zij hoe dan ook aanspraak maakt op de vluchtelingenstatus, aangezien vaststaat dat zij in Kameroen wordt vervolgd wegens het behoren tot de groep van homoseksuelen – los van de vraag omtrent haar geaardheid. Bij het beoordelen of de vrees voor vervolging gegrond is, doet het er immers niet toe of de asielzoeker in werkelijkheid de sociale kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging. Het is voldoende dat deze kenmerken hem door de dader van de vervolging worden toegeschreven. Verzoekster wijst erop dat zij zeer snel na het moment waarop zij beseftte misschien lesbisch te zijn, haar land van herkomst diende te ontvluchten. De ontdekking en beleving van iemands geaardheid kan in veel gevallen een proces zijn dat jarenlang duurt, waarbij het bijgevolg niet mogelijk is om reeds vanaf het begin te beschikken over ‘doorleefde ervaringen’ waarnaar verweerder op zoek lijkt te zijn. Verzoekster verwijst naar een internetartikel en stelt dat ook in België de leeftijd voor het ontdekken van homoseksuele gevoelens voor iedereen anders is.

Onder verwijzing naar een aantal rapporten meent verzoekster dat zij in subsidiaire orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gelet op het gevaar voor homoseksuelen in Kameroen.

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: de “notulen” genomen door verzoeksters raadsman tijdens het gehoor op het CGVS (stuk 3), een uittreksel uit een wetenschappelijk onderzoek van de Vrije Universiteit Amsterdam getiteld “*Fleeing homophobia*” (stuk 4), een persbericht van de Nederlandse Raad van State getiteld “*Raad van State stelt vragen aan Hof in Luxemburg over beoordeling seksuele gerichtheid vreemdelingen*” van 20 maart 2013 (stuk 5), een uittreksel uit een rapport van Human Rights Watch getiteld “*Criminalizing Identities: Rights Abuses in Cameroon Based on Sexual Orientation and Gender Identity*” (stuk 6), een samenvattend persbericht van stuk 6 getiteld “*Kameroen: homoseksuele relaties leiden tot geweld en arrestaties*” van 4 november 2010 (stuk 7), een persbericht van Human Rights Watch getiteld “*Cameroon: Violations de droits humains continues dans le cadre des poursuites judiciaires pour ‘homosexualité’*” van 21 maart 2012 (stuk 8), een persbericht van UNHCR getiteld “*Press briefing notes on Gaza, Cambodia, Pakistan and Cameroon*” van 16 december 2012 (stuk 9), een persartikel getiteld “*Cameroon: End impunity for Grave human rights violations*” van 23 januari 2013 (stuk 10) en een uittreksel uit een rapport van Amnesty International van januari 2013 getiteld “*Republic of Cameroon: make human rights a reality*” (stuk 11).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Daar waar verzoekster meent dat zij omwille van de door verweerder gebruikte bewoordingen, niet kan nagaan waarom haar asielaanvraag werd afgewezen, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing na de beschrijving van de vragen en antwoorden, stelt: **“de manier waarop u consequent de u gestelde vragen, wat betreft de beleving en ontdekking van uw lesbische geaardheid, ontwijkt, dan wel beantwoordt met vage, algemene, herhalende en beknopte verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en de manier waarop u de u gestelde vragen over de verwachtingen die men in de Kameroense maatschappij van u zou hebben, ontwijkt, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Immers, van iemand die op dertigjarige leeftijd ontdekt lesbisch te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsen – zeker wanneer deze, vaagweg en in het algemeen, verklaart dat het een moeilijke ervaring was, en zichzelf ervoor haatte. Omtrent de ontdekking van uw eigen lesbische geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen (hetgeen in casu helemaal niet het geval is) – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de**

persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee lesbische vrouwen, levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan vragen in deze richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en volkomen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. De vaststelling dat u slechts twee weken de tijd nodig gehad zou hebben - nadat u op uw dertigjarige leeftijd plots beseft lesbisch te zijn – om uw lesbische geaardheid te aanvaarden, en een lesbische relatie te beginnen, is voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht uwentwege in de complexe realiteit waarin lesbische vrouwen in Kameroen zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen lesbische geaardheid. Dat u daarenboven, na deze twee weken, nooit aan Anni vroeg hoe zij haar lesbische geaardheid ontdekte – hoewel u zelf net uw lesbische geaardheid beseft had en u, net zoals Anni, voorheen een relatie met een man had – en u haar nooit vroeg of ze voorheen reeds lesbische relaties had gehad, sterkt enkel het hierboven vastgestelde niet doorleefde karakter van uw verklaringen lesbisch te zijn. Immers, van iemand die net ontdekte lesbisch te zijn, dit moeilijk vond, en net een relatie begon met een andere vrouw, die voorheen eveneens een relatie met een man gehad had, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze vragen zou stellen omtrent, en zou peilen naar, de manier waarop haar partner beseft lesbisch te zijn, en of zij al dan niet reeds lesbische relaties gehad heeft. Dat u voorts aangaf nooit aan de toekomst te hebben gedacht, nooit nadacht over de toekomst van uw lesbische relatie met Anni, en u geenszins blijkt geeft van reflectie wat betreft de spanning tussen uw geaardheid en uw religieuze opvattingen, bevestigt enkel het hierboven vastgestelde manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Van een persoon die net beseft lesbisch te zijn in een homofobe maatschappij als de Kameroense, is het geenszins geloofwaardig dat deze helemaal niet aan de toekomst zou denken, zich niet zou bekommeren om de mogelijke problemen in het latere leven, en enkel in het heden zou leven.” Gelet op het feit dat verzoekster in haar verzoekschrift deze elementen aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt kan niet worden ingezien waarom verzoekster aanvankelijk stelt niet te weten waarom haar asielaanvraag werd afgewezen.

Waar verzoekster stelt dat de *protection officer* op het CGVS geen melding maakte op zoek te zijn naar “helderdere” antwoorden, dient opgemerkt dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het is bijgevolg niet aan de *protection officer* om het gehoor te “sturen”.

Verzoekster kan verder niet gevolgd worden waar zij stelt dat zij kort na het ontdekken van haar homoseksuele geaardheid haar land diende te ontvluchten en bijgevolg niet in staat is een “doorleefde” verklaring hieromtrent af te leggen. Immers, verzoekster verklaarde dat zij op 8 maart 2012 door Anni werd gekust (gehoorverslag CGVS, p. 9), vervolgens Anni twee weken meed om dan toch te besluiten een relatie met Anni te beginnen op voorwaarde dat deze relatie geheim bleef (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 14). Aldus startte verzoeksters relatie met Anni rond 22 maart 2012. Op 15 januari 2013 betrapte verzoeksters moeder haar en Anni naakt tijdens een gesprek (gehoorverslag CGVS, p. 9). Op 26 januari 2013 vertrok verzoekster met het vliegtuig naar Turkije en sindsdien heeft zij geen contact meer met Anni gehad (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 24). Bijgevolg zou verzoekster in Kameroen gedurende ongeveer tien maanden een homoseksuele relatie gehad hebben. Er kan dan ook verwacht worden dat verzoekster op een coherente en geloofwaardige wijze over haar ervaringen als lesbische vrouw, mede in acht genomen dat zij een lesgeefster is die haar geaardheid op latere leeftijd heeft ontdekt, in Kameroen kan vertellen. Verzoeksters argument dat zij kort na het ontdekken van haar homoseksuele geaardheid haar land van herkomst diende te ontvluchten, is, gelet op haar 10 maanden durende relatie met Anni voorafgaand aan haar vlucht, niet dienstig.

Waar verzoekster stelt dat de “doorleefdheid” van een asielrelaas geen toepasselijk criterium is om te kunnen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Wanneer tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wordt hoe verzoekster het erover om te beseffen lesbisch te zijn, daar zulke ontdekking toch

een enorme impact op haar leven heeft, antwoordde verzoekster enkel dat zij een relatie had met Anni en dat zij besloten dat de relatie “privé” moest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 14). Verzoekster verklaarde eveneens dat zij nooit opgemerkt had dat zij lesbisch was voordat zij Anni ontmoette (gehoorverslag CGVS, p. 16). Desalniettemin zou zij reeds twee weken nadat Anni haar gekust had, beslist hebben met haar een relatie te beginnen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gelet op het feit dat verzoekster verklaarde reeds op jonge leeftijd lesbische ervaringen te hebben gehad met Grace (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 10-11), alsook dat zij pas op haar dertigste een relatie begon met Anni (gehoorverslag CGVS, p. 19), zijn verzoeksters verklaringen hiermee niet in overeenstemming te brengen. Er kan immers verwacht worden dat verzoekster, die op jonge leeftijd reeds seksueel getinte contacten had met iemand van hetzelfde geslacht en problemen van seksuele aard had in haar relatie met Arthur (gehoorverslag CGVS, p. 11), zich vragen zou hebben gesteld omtrent haar geaardheid of haar homoseksuele gevoelens reeds eerder zou hebben opgemerkt.

Het is tevens niet plausibel dat zij aangeeft slechts op dertigjarige leeftijd, nadat zij Anni ontmoette, deze gevoelens te hebben opgemerkt en ondanks het homofobe klimaat in Kameroen, reeds na twee weken beslist om een lesbische relatie aan te vatten. Doorheen het gehoor wordt verzoekster verscheidene malen gevraagd hoe zij zich voelde bij de ontdekking lesbisch te zijn in het homofobe Kameroen, en telkens komt verzoekster niet verder dan te stellen dat het “moeilijk” was, dat zij haar relatie met Anni “privé” hield en dat het niet gemakkelijk was, zij niet blij was maar geen keuze had (gehoorverslag CGVS, p. 13, 14 en 16). Dit klemt des te meer daar verzoekster verklaarde dat zij, nadat Anni haar de eerste keer had gekust, zichzelf haatte en verrast was lesbisch te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12) en toch twee weken later een relatie met Anni begint. Gelet op het homofobe karakter van de Kameroense samenleving, kunnen gevoelens van angst en twijfel verwacht worden, maar die komen in het geheel niet naar voren uit verzoeksters verklaringen. Verzoekster kan aldus de wijze waarop zij op latere leeftijd tot de ontdekking kwam lesbisch te zijn, niet aannemelijk maken.

Verder verklaarde verzoekster dat zij niet aan de toekomst dacht, maar in het heden leefde en er niet bij stilstond (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 15). Verzoekster verklaarde eveneens dat zij niet poogde na te gaan of Anni voordien reeds lesbische relaties had (gehoorverslag CGVS, p. 23). Tevens stelde verzoekster dat zij zich als praktiserend christen slecht voelt bij de kerkelijke preken tegen homoseksualiteit, maar dat zij blijft bidden tot God maar niet tot de kerk (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 21). Ook deze verklaringen passen niet in het profiel van een vrouw die op dertigjarige leeftijd in Kameroen ontdekt dat zij lesbisch is. Gelet op het homofobe klimaat in Kameroen, zoals dit ook blijkt uit de overvloedige landeninformatie die bij het verzoekschrift werd gevoegd, kan immers verwacht worden dat verzoekster zich zorgen maakt om haar toekomst in de maatschappij, dat zij steun en informatie zoekt bij vrouwen die zich in dezelfde situatie bevinden (zoals Anni) en dat zij het conflict tussen haar geloof en haar lesbische geaardheid in overweging zou nemen. Waar verzoekster haar vage en beknopte verklaringen toeschrijft aan de persoonlijke en indringende vragen, blijkt uit de lezing van het gehoorverslag dat dit normale vragen betreffen inzake verzoeksters voorgehouden leefwereld. Gelet op al de voorgaande elementen maakt verzoekster haar lesbische geaardheid niet aannemelijk.

Waar verzoekster meent dat zij de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend omdat zij vervolgd wordt wegens het behoren tot de sociale groep van de homoseksuelen – los van de vraag naar haar geaardheid – daar haar de kenmerken van deze sociale groep door de Kameroense autoriteiten worden toegedicht, merkt de Raad op dat verzoekster haar homoseksuele geaardheid niet aannemelijk kan maken waardoor ook geen geloof gehecht kan worden aan de feiten die aanleiding zouden geven door de Kameroense autoriteiten vervolgd te worden wegens haar geaardheid. Dit klemt des te meer daar verzoekster geen enkel document ter staving van haar asielrelaas bijbrengt.

Evenmin brengt zij enig bewijs bij inzake haar identiteit hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

De rapporten die verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt, kunnen niet de bovenstaande conclusie wijzigen, daar zij geen betrekking hebben op de concrete situatie van verzoekster en evenmin aantonen

dat er in Kameroen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS